

Wychowanie fizyczne Szkoła podstawowa

Podstawowe założenia, filozofia zmiany
i wskazania metodyczne

**Autorzy : dr hab. Marta Wieczorek, prof. AWF
dr hab. Michał Bronikowski, prof. AWF
dr hab. Dorota Groffik
dr Regina Kumala**

MINISTERSTWO
EDUKACJI
NARODOWEJ

 **podstawa
programowa 2017**

**Dobra
Szkoła**

**OŚRODEK
ROZWOJU
EDUKACJI**

PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA

Doktryna nowoczesnego wychowania fizycznego jest wynikiem ewolucji poglądów, począwszy od takich, w których dominowało przekonanie o potrzebie kształtowania jedynie ciała, aż do współcześnie obowiązującego wychowania w trosce o ciało i zdrowie oraz całościową aktywność fizyczną.

Dzisiejsze wychowanie fizyczne musi wpisywać się w holistyczną edukację człowieka, dając mu stabilne i oparte na trwałych wartościach przygotowanie do wymagań, jakie stawać będzie przed nim życie w dynamicznie rozwijających się społecznościach i różnorodnych warunkach socjalno-bytowo-kulturowych.

PODSTAWOWE ZAŁOŻENIA

Sama repedagogizacja wychowania fizycznego, nie daje gwarancji trwałości efektów.

Musi być wsparta ideą ukazywania sensowności i użyteczności zabiegów prozdrowotnych, przebiegających w kontekście emocjonalnego zaangażowania ucznia jak również samego nauczyciela wychowania fizycznego.

Musi także wpisywać się w bieżące możliwości cywilizacyjne i zainteresowania uczniów.

Założenia nowej podstawy programowej oparte są na personalistycznej koncepcji wychowania oraz koncepcji sprawności fizycznej ukierunkowanej na zdrowie (ang. health-related fitness).

Zasadnicze różnice dotychczasowej i nowo opracowanej podstawy programowej

- zmodyfikowano dotychczasowy podział treści wymagań szczegółowych;
- wymagania te odnoszą się do zajęć prowadzonych w czterech blokach tematycznych (w porównaniu do układu treści z dotychczasowej podstawy zrezygnowano z 6 bloków tematycznych), a treści zapisano jako kompetencje w zakresie wiedzy i umiejętności.

BLOKI TEMATYCZNE

- Rozwój fizyczny i sprawność fizyczna.
- Aktywność fizyczna.
- Bezpieczeństwo w aktywności fizycznej.
- Edukacja zdrowotna.

Kompetencje społeczne

Zasadnicze różnice dotychczasowej i nowo opracowanej podstawy programowej

- opis wiadomości i umiejętności zdobytych przez ucznia w szkole podstawowej jest zgodny z ideą europejskich ram kwalifikacji i sformułowany jest w języku efektów kształcenia;
- zgodnie z tą ideą określono także kompetencje społeczne, jakie powinien nabyć uczeń na tym etapie edukacyjnym;
- wymagania szczegółowe w zakresie wiadomości i umiejętności w blokach tematycznych zostały podzielone z uwzględnieniem charakterystyki rozwojowej i zasady stopniowania trudności;
- jedynie kompetencje społeczne sformułowano dla całego etapu edukacyjnego, gdyż kształtowanie postaw to proces długotrwały i wymagający wielokierunkowych działań.

ETAPY ROZWOJOWE

KLASA IV

KLASY V- VI

KLASY VII - VIII

TREŚCI KSZTAŁCENIA

Treści kształcenia wzbogacono o zagadnienia wykorzystania jako środków dydaktycznych:

- nowoczesnych form aktywności fizycznej,
- form aktywności fizycznej pochodzących z regionu zamieszkania, innych krajów europejskich oraz pozaeuropejskich,
- monitorowania poziomu aktywności fizycznej z wykorzystaniem nowoczesnych technologii.

Proponowany model organizacji zajęć wychowania fizycznego w szkole podstawowej

- klasa IV
4 godziny w systemie klasowo – lekcyjnym;
- klasy V-VI
3 + 1 (3 godziny w systemie klasowo – lekcyjnym, 1 godzina do wyboru przez ucznia);
- klasy VII-VIII
2 + 2 (2 godziny w systemie klasowo – lekcyjnym, 2 godziny do wyboru przez ucznia);

Wymagania szczegółowe podstawy programowej odnoszą się do obligatoryjnych zajęć prowadzonych w systemie klasowo-lekcyjnym.

W ramach obligatoryjnych zajęć do wyboru realizacja treści jest dowolna i powinna wykraczać poza podstawę programową w zależności od możliwości organizacyjnych szkoły.

Obligatoryjne zajęcia do wyboru

Obligatoryjne zajęcia do wyboru powinny odbywać się w grupach zainteresowań, zgodnie z wyborem dokonany przez ucznia. Zajęcia takie mogą być prowadzone w grupach:

- międzyoddziałowych
- międzyklasowych
- w obrębie klas (o wyborze formy aktywności fizycznej decydują uczniowie danej klasy);

Mogą być realizowane w systemie: lekcyjnym, pozalekcyjnym lub pozaszkolnym.

WSKAZANIA METODYCZNE

W realizacji zajęć z wychowania fizycznego należy odwoływać się do wiedzy dotyczącej budowy i fizjologii człowieka oraz wiedzy i umiejętności uzyskiwanych przez uczniów w toku nauki innych przedmiotów.

Do realizacji treści wychowania fizycznego, należy włączać uczniów czasowo lub częściowo zwolnionych z ćwiczeń fizycznych.

Dotyczy to kompetencji z zakresu wiedzy w każdym bloku tematycznym oraz wybranych kompetencji z zakresu umiejętności ze szczególnym uwzględnieniem bloku *edukacja zdrowotna*.

W trosce o prawidłowy rozwój ucznia nie należy zapominać o działaniach szkoły wspomagających korygowanie i kompensowanie występujących u uczniów wad postawy. Powinno się to odbywać w ramach odrębnych zajęć gimnastyki korekcyjno-kompensacyjnej.

WSKAZANIA METODYCZNE

Nauczyciel powinien wspierać ucznia o specjalnych potrzebach edukacyjnych.

Dotyczy to zarówno wspomagania dzieci z trudnościami w nauce wynikającymi z niepełnosprawności i zaburzeń rozwojowych, jak i dzieci uzdolnionych.

Nauczyciel wychowania fizycznego może korzystać z gotowych, opracowanych i zatwierdzonych programów nauczania zgodnych z nową podstawą programową.

Ze względu na specyfikę przedmiotu, najlepszym rozwiązaniem jest jednak pisanie, przez nauczyciela lub zespół nauczycieli, własnych programów nauczania dla danej szkoły.

OCENIANIE

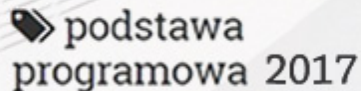
WSKAZANIA METODYCZNE

Przed podjęciem jakichkolwiek działań związanych z ocenianiem należy przeanalizować stosowne akty prawne oraz zwrócić uwagę na istotę oceniania ucznia na zajęciach wychowania fizycznego.

Nauczyciele tego przedmiotu w danej szkole opracowują przedmiotowy system oceniania (PSO) zgodny z wewnątrzszkolnym systemem oceniania (WSO).

W ocenianiu należy uwzględniać wskazane w podstawie programowej wychowania fizycznego umiejętności i wiadomości w poszczególnych blokach tematycznych, a także eksponować wysiłek i zaangażowanie ucznia.

Dodatkowymi kryteriami oceny mogą być zachowania wynikające z opanowywania kompetencji społecznych.

Ocenianie w edukacji zdrowotnej

Ze względu na specyfikę treści edukacji zdrowotnej, w ocenianiu osiągnięć uczniów należy wziąć pod uwagę:

- gotowość do podejmowania zadań indywidualnych lub zespołowych;
- samoocenę uczniów dotyczącą rozwoju ich umiejętności osobistych i społecznych oraz zmian postaw i zachowań;
- wzajemną ocenę rówieśników w przypadku wykonywania projektów i prac zespołowych;
- ocenę pracy ucznia przez nauczyciela dotyczącą specyficznych zadań, prac domowych, projektów edukacyjnych i innych wytworów pracy ucznia.